Ἡ σύλληψις τοῦ ἀνηλίκου διαρρήκτου - ριφιφὶ ἐμβάλλει εἰς θλιβερὰς σκέψεις διὰ τὸ μέλλον τῆς Κοινωνίας. Ὅσοι ἁρμόδιοι, ἄς συντονίσουν τὰς προσπαθείας των μὲ ἀγάπην καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ὀρθὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεολαίας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἐπρόσεξαν οἱ σπουδασταὶ καὶ οἱ νέοι μας γενικῶς καὶ ἄλλην ἐπίδρασιν, ποὺ ἔχει τὸ κάπνισμα; Βλάπτει καὶ τὴν ἱκανότητα πρὸς μάθησιν. Ἐὰν θέλουν νὰ προοδεύσουν, ἄς μὴ καπνίζουν.

ΕΠΙ ΤΗ 20ΕΤΙΑ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΟΥ «ΔΟΓΜΑΤΟΣ»

"ΑΚΡΩΣ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΝ" ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΑΡΡΥ ΤΡΟΥΜΑΝ

ΣΧΟΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΠΟΣΤ»

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Ἡ ἔγκυος ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς «Οὐάσιγκτων Πόστ», εἰς σχόλιόν της σχετικὸν μὲ τὴν τελετὴν τῆς ἐπιδόσεως ἀρχαίας Ἀθηναϊκῆς περικεφαλαίας εἰς τὸν πρόεδρον Τρούμαν, ὑπογραμμίζει τὸ «αἰώνιον δεσμόν», ὁ ὁποῖος ὑφίσταται μεταξὺ τοῦ δυτικοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος διὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἐκληροδότησε.

Κατωτέρω παρατίθεται τὸ κείμενον τοῦ σχετικοῦ σχολίου δημοσιευομένου εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς 3ης Ἀπριλίου:

«Ὑπάρχει κάτι τὸ ἄκρως συγκινητικὸν εἰς τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπέλεξε νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν πρόεδρον Τρούμαν ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς 20ῆς ἐπετείου ἀπὸ τῆς διακηρύξεως τοῦ Δόγματος Τρούμαν. Τὸ δῶρον ἀντεπροσώπευε περικεφαλαίαν ἐξ ὀρειχάλκου χρονολογουμένην ἀπὸ 2.500 ἐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔφερεν Ἀθηναῖος ὁπλίτης «πεσὼν ὑπεραμυνόμενος τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας», διὰ νὰ μεταφέρωμεν πιστῶς τὰς λέξεις τοῦ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ κ. Μάτσα. Ἡ χώρα αὐτή, ὡς καὶ ὁλόκληρος ὁ δυτικὸς κόσμος, θὰ ἔχῃ ἐσαεὶ ἕνα δεσμὸν μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν διὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐκληροδότησαν.

Ἀλλ' ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι ἐδίδαξαν εἰς τοὺς προπάτορές μας τὸν δρόμον πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, οὕτω καὶ ἡ πρᾶξις διορατικότητος καὶ θάρρους τοῦ κ. Τρούμαν ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα, πρὸ 20 ἐτῶν, ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν κυριαρχίαν καὶ τυραννίαν. Εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, αὐτὸς καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι θὰ ἀντιπροσωπεύουν τὰ ἰδεώδη τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας. Πράγματι, οἱ Ἕλληνες δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὕρουν καλύτερον τρόπον διὰ νὰ ἐνθυμοῦνται τὰς πράξεις του».

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

ΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΒΟΣΤΩΝΗ. —Ἐξεδόθη ἐνταῦθα καὶ ἐπηνέθη ἀπὸ τοὺς κριτικοὺς νέον βιβλίον, τὸ ὁποῖον φέρει τὸν τίτλον «Ἀρχαῖαι Ἑλληνικαὶ Συσκευαὶ καὶ Μηχανήματα». Γραμμένο ἀπὸ τὸν Κ. Μπρούμπω τὸ βιβλίον ἀποτελεῖ μελέτην ἐπὶ τῶν κυριωτέρων μηχανικῶν συσκευῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται ἀπὸ ἀρχαίους συγγραφεῖς ὅτι ἐχρησιμοποιοῦντο κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Ἐπίσης, τὸ βιβλίον καλύπτει ὅσας συσκευὰς εἶχον ἐφεύρει οἱ γνωστοὶ φιλόσοφοι, μαθηματικοί, ἰατροί, ἀστρονόμοι καὶ φυσιοδίφαι τῆς ἀρχαιότητος.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων μηχανημάτων, τὰ ὁποῖα περιγράφει ὁ Μπρούμπω εἰς τὸ βιβλίον του, συγκαταλέγεται τὸ ὑδατωρολόγιον, παιγνίδια ποὺ ἐκούρδιζον, αὐτόματα μηχανήματα λειτουργοῦντα διὰ τῆς ρίψεως νομίσματος ἐντὸς αὐτῶν, ἀτμομηχαναί, καταπέλται καὶ ἄλλα πολλά. Ἐπίσης, ὁ συγγραφεὺς περιγράφει τὸν πύραυλον τοῦ Ἥρωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ τὴν πτητικὴν συσκευὴν τοῦ Ἀρχύτα. Ἡ Ἥρων, ὡς γνωστὸν ἔζησεν τὸν τρίτον π.Χ. αἰῶνα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ δὲ Ἀρχύτας τὸν 4ον εἰς Ἀθήνας.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΕΜΠΟΡΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 7. Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Σταμάτη ὑπεγράφη Β. Δ. διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιοῦνται αἱ οἰκεῖαι διατάξεις τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων, ὥστε νὰ δικαιοῦνται νοσοκομειακῆς περιθάλψεως καὶ πέραν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ μέχρι τοῦ 23ου τὰ σπουδάζοντα ἄγαμα τέκνα τῶν ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων τοῦ Ταμείου.

Ὡς πρὸς τὰ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν τέκνα τῶν συνταξιούχων λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀναπηρίας των ὑπερβαινούσης τὸ 66%, ἡ τροποποιουμένη διάταξις ἀναφέρει ὅτι ταῦτα δικαιοῦνται περιθάλψεως καὶ πέραν τοῦ 23ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

ΣΧΟΛΙΟ ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Στὴ σκιὰ τῆς ἀμφιβολίας

Ὑπὸ τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Μεταξὺ πίστεως καὶ ἀπιστίας αἰωρεῖται ὁ πατέρας τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Πιστεύει καὶ ἀμφιβάλλει συγχρόνως. Δεν ἔχει πίστι ἀδίστακτο. Κλονίζεται. Τὸν ἀντίλαλο, λοιπόν, τῶν λόγων του παίρνει σὰν ἀπάντησι ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ.

«Εἰ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν». «Εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι». Ἂν μπορῆς νὰ πιστεύσης, τότε ὅλα εἶναι δυνατά. Τὸ βάρος μετατοπίζεται. Ἡ εὐθύνη πέφτει στοὺς ὤμους τοῦ πατέρα. Ὁ Ἰησοῦς ἐπιστρέφει τὶς λέξεις τῆς ἀμφιβολίας στὸν πατέρα, γιὰ νὰ τοῦ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴ στὸ ἐμπόδιο τῆς ἐκπληρώσεως τῆς αἰτήσεως. Κατὰ τῆς ἀπιστίας τοῦ πατέρα ἀντιθέτει τὴν παντοδυναμία τῆς πίστεως, ποὺ θέτει στὴ διάθεσι τοῦ ἀνθρώπου τὴν θεία δύναμι. Καὶ ὁ πονεμένος πατέρας συνέρχεται. «Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδιοῦ μετὰ δακρύων ἔλεγε· πιστεύω Κύριε· βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ». Βοήθησέ με Κύριε. Βοήθησέ με γιὰ νὰ συγχωρεθῶ. Βοήθησέ με στὴν ἀσθενῆ μου πίστι. Θεράπευσε τὸ παιδί μου, Κύριε. Θέλω νὰ πιστέψω. Βοήθησέ με νὰ ὑπερνικήσω τὴν ἀμφιβολία ποὺ μὲ ρημάζει.

★

Τὸ «πιστεύω Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ», εἶναι ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ πονεμένη κραυγὴ ἑκατομμυρίων ψυχῶν. Ἐκφράζει τὴν βασανιστικὴ ἀμφιταλάντευσι μυριάδων συγχρόνων ἀνθρώπων! Τὸ δράμα τους συνίσταται στὸ ὅτι πιστεύουν μόνο στὸ ὅσο ἀρκεῖ γιὰ νὰ μὴ ὀνομασθοῦν ἄπιστοι. Δὲν πιστεύουν ὅμως, ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ θεωρηθοῦν ἀληθινὰ πιστοί. Ζοῦν στὴ σκιὰ τῆς ἀμφιβολίας. Παραδέρνουν μέσα σὲ τρομερὸ σάλο ἀσταθείας καὶ ἀβεβαιότητος. Ὑπάρχουν γονεῖς, χιλιάδες γονεῖς, ποὺ βλέπουν στὰ παιδιά τους νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ Ἱστορία τοῦ ταλαιπωρημένου παιδιοῦ τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ παιδί τους ὁδηγεῖται ἀπὸ τὴν λύσσα κάποιου πάθους στὸ «φρύδι τοῦ κρημνοῦ». Πονοῦν, κλαίουν ἴσως. Ζοῦν μιὰ τραγωδία οἰκογενειακή. Διστάζουν ὅμως νὰ συνδέσουν τὰ παιδιά τους μὲ τὴν Ἐκκλησία. Γιατί; Φοβοῦνται τὴν Κοινὴ Γνώμη! Τί θὰ πῇ ὁ κόσμος. Φοβοῦνται τὴν γνωστὴ ἀπειλὴ γιὰ «καλογερισμό». «Τὸ παιδί σου πρέπει νὰ γίνῃ κοινωνικό. Ἐξελιγμένο. Νὰ τοῦ δώσης ἐφόδια. Νὰ τὸ μάθης ξένες γλῶσσες, τρόπους τοῦ φέρεσθαι. Τὰ ἄλλα δὲν χρειάζονται», συμβουλεύουν οἱ πολλοί. Καὶ ὅταν φθάσῃ ὁ κόμπος στὸ χτένι καὶ ὁ νεαρὸς χρησιμοποιῇ τὶς ξένες γλῶσσες γιὰ νὰ ὑβρίζῃ τὸν πατέρα «Γερμανικά», ξυπνᾶ ἀποτόμως ὁ πατέρας. Κάποτε ὅμως εἶναι ἀργά!

Ἀλλὰ στὴν σκιὰ τῆς ἀμφιβολίας πολλὲς φορὲς ζοῦν καὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἄνθρωποι! Φοβούμενοι μήπως ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴ ἀγωγὴ εὑρεθοῦν τὰ παιδιά τους σὲ μειονεκτικὴ θέσι, ἀμφιβάλλουν καὶ δυσπιστοῦν γιὰ τὴν δύναμι τῆς πίστεως. Κρατοῦν, λοιπόν, καὶ αὐτοὶ τὰ παιδιά τους μακρυὰ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩ ΗΜΕΡΑ

Η ΥΓΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΞΙΑ

Καὶ πρέπει δεόντως νὰ τὴν ἐκτιμῶμεν

Δὲν εἶναι εὔσκολον νὰ ἐκτιμήσῃ τις τὴν ἀξίαν τῆς ὑγείας. Διάκυτος ἄλλως τε εἶναι ἡ ἀντίληψις, ὅτι εἶναι τὸ πολυτιμώτερον ἐκ τῶν ἀγαθῶν. Ἀπόδειξις ὅτι ἡ πλέον πρόκειρος εὐχὴ εἰς τὰ χείλη τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὑπὲρ τῆς ὑγείας. «Γειά σου», εἶναι ὁ συνηθισμένος χαιρετισμός μας. «Εἰς ὑγείαν», πίνουν οἱ συμποσιαζόμενοι. «Μὲ γειά», μᾶς εὔχονται ὅταν φοροῦμε κάτι καινούργιο.

Ἡ συνεχὴς ὅμως ἐπανάληψις αὐτῶν τῶν εὐχῶν ἐμείωσεν πράγματι τὴν ἀξίαν τῆς ὑγείας. Ἐδημιουργήθη ἐπιφάνεια καὶ τύπος ἀντὶ μιᾶς βαθυτέρας πίστεως καὶ λατρείας τῆς ὑγείας. Πρόκειρον τούτου ἀπόδειξιν παρέχει ἡ πολύβοος εὐχολόγησις τῆς ὑγείας ἐν ὥρᾳ κραιπάλης, εἰς χρόνον δηλ. καθ' ὃν φθείρεται ἡ ὑγεία. Ἀνάγκη, λοιπόν, ἀπαλλασσόμενοι ἀπὸ τὸ ναρκωτικὸν τῆς τυπολατρείας, νὰ ἐκτιμήσωμεν κατ' ἀξίαν τὴν μεγάλην αὐτὴν θεότητα, τὴν ὑγείαν. Ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖ τριαδι-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΘΕΜΑΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

Ἡ Ἰατρικὴ εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν

Τοῦ ἰατροῦ κ. ΑΛ. ΜΑΡΑΣΛΗ

Β' (τελευταῖον)

Ἡ Ἑλλὰς διὰ τοῦ νόμου 4226 τῆς 14-3-62 συνεδέθη μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴ Κοινότητα. Ἡ προβλεπομένη μεταβατικὴ περίοδος γιὰ τὴν πλήρη τελωνειακὴ ἕνωση, εἶναι μακροπρόθεσμη, ἀκριβῶς γιὰ νὰ δώσῃ τὸν χρόνον τῆς προσαρμογῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεως σὲ ὅλους τοὺς κλάδους καὶ τομεῖς τῆς Οἰκονομίας μας. Παρ' ὅλον τὸ διάστημα, ποὺ ἔχει ἤδη παρέλθει, χάος καὶ σύγχυσις ἐπικρατεῖ, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὑγειονομικὴν πολιτικήν. Ὑπάρχουν ἀκόμα ἄποροι τάξεις, ποὺ ἐπαφίενται εἰς τὴν εὐσπλαχνίαν τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας ἢ περιθάλπονται μὲ κρατικὰ δελτία ἀπορίας. Δέν ἔχει γίνει κοινὴ συνείδησις ὅτι ἡ ὑγεία καὶ ἡ περίθαλψις εἶναι δικαίωμα, καθῆκον καὶ ὑποχρέωσις. Δικαίωμα τοῦ πολίτου, καθῆκον τῆς πολιτείας, ὑποχρέωσις τοῦ ἰατροῦ.

Σήμερον, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπάρχουν ἄνω τῶν 200 ἀσφαλιστικῶν ταμείων καὶ ἐπικουρικῶν τοιούτων. Ἐπαγγελματικαὶ τάξεις μὲ μικρὸν ἀριθμὸν μελῶν, ἀποφασίζουν καὶ σήμερον ἀκόμα καὶ ἱδρύουν ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς. Ἡ ὅλη προσπάθεια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συντονισθῇ, οὔτε ἡ ὑγειονομικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους νὰ κατευθυνθῇ, διότι ἐπὶ κεφαλῆς, δὲν εὑρίσκεται ἕνα ὑπουργεῖον καὶ δή, ὡς ὤφειλε, τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, ἀλλὰ λαμβάνουν μέρος ὅλα τὰ ὑπουργεῖα. Οὕτω, ὁ ἔλεγχος καθίσταται λίαν δυσχερής, ἂν ὄχι ἀκατόρθωτος. Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἄνισος ἀσφαλιστικὴ προστασία τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἄμεσος συνέπεια αὐτῶν εἶναι ἡ οὐχὶ καλὴ ἰατρικὴ περίθαλψις τῶν ἠσφαλισμένων, ὁ ἀναχρονισμὸς τῶν κέντρων περιθάλψεως καὶ ἡ διασπάθισις τοῦ δημοσίου χρήματος. Εἰς τὰ ἀνωτέρω θὰ προστεθῇ ἡ ἄνισος κατανομὴ τοῦ ἰατρικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας καὶ τῆς ὅλης νοσοκομειακῆς πολιτικῆς, χωρὶς νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς περισσοτέρας λεπτομερείας.

Ἡ σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ ἡ ἐξομοίωσις τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος μὲ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κατ' ἐπέκτασιν πολιτικὴν ζωὴν τῶν προηγμένων εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἔναυσμα διὰ τὴν τελείαν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων. Ἄμεσος καὶ ἐπιτακτικὴ παραμένει ἡ ἀνάγκη διὰ τὴν ἐναρμόνισιν καὶ ἀναγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν δεδομένων ἀπὸ ἐθνικὴν εἰς Εὐρωπαϊκὴν κλίμακα. Ἡ ἀναδιοργάνωσις ἐπομένως τῆς ὑγειονομικῆς ἀσφαλίσεως τίθεται, ὡς βασικὸς στόχος διὰ περαιτέρω ἄνοδον τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Σήμερον ἀπὸ ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ἔχει γίνει παραδεκτὸν ὅτι μόνον τὸ Ἀγγλικὸν Ὑγειονομικὸν σύστημα εἶναι τὸ καταλληλότερον καὶ ἤδη ἔχει ἀρχίσει ἡ προσπάθεια ἀντιγραφῆς μὲ ἀνάλογες βελτιώσεις καὶ κατάλληλες προσθήκες, σύμφωνα μὲ τὶς ἐθνικὲς καὶ κλιματολογικὲς συνθήκες. Πιστεύεται γενικῶς ὅτι, ὅταν ἡ Μεγάλη Βρετανία θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν, τὸ Ἀγγλικὸν Ὑγειονομικὸν ἀσφαλιστικὸν σύστημα, θὰ ἔχῃ μεγάλη ἀντανάκλασιν καὶ ἐπιρροὴ ἐπὶ τῶν συστημάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Τὸ αὐτὸ μπορεῖ νὰ λεχθῇ καὶ γιὰ τὸ σύστημα τῶν Σκανδιναυικῶν Κρατῶν.

Ἑπομένως, ὡς πρῶτος στόχος τίθεται ἡ καθολικὴ ὑγειονομικὴ ἀσφάλισις. Ἡ καθολικὴ ἀσφάλισις, διὰ τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ μὲ νοσοκομειακὴ καὶ φαρμακευτικὴ περίθαλψη. Δεύτερος στόχος, εἶναι ἡ ἑνοποίησις τῶν ταμείων σὲ ἕναν ἑνιαῖο ὀργανισμό.

Θὰ πρέπει ἐδῶ νὰ ἐπαναλάβωμεν, τὴν πλήρη ἀναδιοργάνωση, τῆς πανεπιστημιακῆς διδασκαλίας, τῶν μεταπτυχιακῶν σπουδῶν, καθὼς καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, οὕτως ὥστε νὰ δημιουργηθῇ μιὰ ἐπαγγελματικὴ τάξις ἰατρῶν, μὲ ἐπιστημονικὴ ἐκπαίδευση καὶ συνείδηση, μὲ πλήρη ὀργάνωση διὰ τὴν προληψη καὶ θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν. Καὶ αὐτὰ ἐν συνδυασμῷ μὲ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΕΣ
ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Γιὰ τὴν ἡσυχία καὶ τὴν γαλήνη της διακρίνεται ἡ Πάτρα. Συγκεντρώνει τὰ ἐνδεικτικὰ μεγαλουπόλεως καὶ τὴν ἠρεμία ἐπαρχίας. Σπανίζουν τὰ κρούσματα ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν καὶ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα μετριοῦνται στὰ δάκτυλα. Τὴν καλή της φήμη στιγματίζει, καμμιὰ φορά, κάποιο ἔγκλημα ἢ κάποια ἀπίθανη διάρρηξι στὸ κέντρον τῆς πόλεως. Καὶ τότε διαπιστώνουμε πὼς ἔχουμε... ἐπισκέψεις εἴτε ἀτόμων ἢ καὶ ἀντιλήψεων - μεθόδων! Γενικῶς ὅμως οἱ συμπολῖτες κινοῦνται ἄφοβα καὶ τὶς νυκτερινὲς ὧρες. Αὐτὰ εἶχε ὑπ' ὄψη της ἡ νεαρὰ ἐπιστήμων καὶ δὲν ἐδίσταση νὰ ἐπιστρέψῃ ἀσύνοδευτη — στὶς 11 τὴν νύκτα — στὸ σπίτι της.

Ἀργοπορημένος, μὲ ἀσταθῆ βήματα καὶ ἀκανόνιστες χειρονομίες, κατηυθύνετο ἀπὸ τὴν ἀντίθετη πλευρὰ κάποιος ἄγνωστος μεσήλικας. Μουρμουρίζει, σιγοτραγουδᾶ καὶ παραπαίει... «Ἤθελα νἄχα δυὸ καρδιὲς νὰ σ' ἀγαποῦσα δυὸ φορές...». Ἡ «ὑπερθέρμανσί» του γίνεται ἀντιληπτὴ ἀπὸ μακρυά. Ἐκπέμπει καυσαέρια οἰνοπνεύματος. Ξεκίνησε ἀπὸ ἐνωρὶς τὰ οὐζάκια του. Γιὰ νὰ μὴν... περιφρονήσῃ τοὺς φίλους, δὲν ἀρνήθηκε τὴν προσφορά τους καὶ στὸ ταβερνάκι. Τόνα φέρνει τ' ἄλλο. Κοκκίνισε ἡ μύτη, χόχλασε τὸ αἷμα, θόλωσε τὸ μυαλό. Διερωτᾶται ποῦ εἶναι, ἄραγε, τὸ σπίτι του. Θυμᾶται μιὰ πόρτα στὸν τοῖχο, μὰ ἀρνεῖται νὰ τὸν διευκολύνῃ ἡ μνήμη. Ποιὸς νἄναι ὁ δρόμος του καὶ ποιὸς ὁ ἀριθμὸς τῆς κατοικίας του. Ἂς εἶναι... «ἔτσι εἶν' ἡ ζωή, μωρό μου, ἔτσι εἶναι ἡ ζωή, κι' ὅποιος δὲν τὴν ζῇ, πικρὰ μετανοεῖ...».

★

Ὁ μεθυσμένος εἶδε σὰ σανίδα σωτηρίας τὴν κινουμένη ἀπὸ τὴν ἀντίθετη φορὰ σκιά.

—Ἄνθρωπος πρέπει νἄναι. Θὰ τὸν ρωτήσω ποῦ εἶναι τὸ σπίτι μου...

Μελετᾶ τὴν ἐρώτησι. Τὴν στριφογυρίζει στὸ στόμα του. Θέλει νὰ ρωτήσῃ τὸ... παιδόπουλο! Ἔτσι τὴν ἔδειχνε ἡ γωνία τοῦ... «θειαφισμένου» παρατηρητηρίου του.

—Ψίτ, ψίτ, παιδί, μοῦ λές...

Εἶχε πλησιάσει καὶ διεπίστωσε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ καλοβαλμένης δεσποινίδος. Ἔπρεπε νὰ μεταβάλῃ τὸν τύπο τῆς ἐρωτήσεώς του. Συνήντησε δυσκολία στὸ «ὡραία μου δεσποινίς». Τὸ «ρ» μπερδεύεται στὴ γλῶσσα τοῦ μεθυσμένου. Τὴν καλεῖ πάλι μὲ τὸ «ψίτ». Κι' ἁπλώνει τὰ χέρια νὰ ἰσορροπήσῃ. Ἀλλὰ ἡ κοπέλλα ἐχάθηκε σὰν ὀπτασία! Μιὰ τρομαγμένη φωνὴ ἀκούστηκε καὶ διέκοψε τὴν σιγαλιὰ τῆς ἀνοιξιάτικης νύκτας: «Βοήθεια! Βοήθεια! Ἀστυνομία!».

Ἀπόρησε ὁ βραδυπορῶν γιὰ τὸν φόβο της... Μήπως θὰ τὴν ἔτρωγε ὁ ἄνθρωπος!!!

Πρὶν λίγες ἡμέρες τὸ ἐπεισόδιο, κάπου στὸ Μαρκάτο.

★

Ὁ Γιῶργος εἶναι λάτρης τοῦ ὡραίου. Τὸ ἀπολαμβάνει ὀπτικῶς. Ἀρκεῖται στὴν ὅρασι. Τὸ ἀγκαλιάζει, τὸ χαϊδεύει, ἀλλὰ μόνον μὲ τὰ μάτια. Καὶ στὰ Γιάννενα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη ἔστεκε ἐκστατικὸς μπρὸς στὸ ὡραῖο. Τὸ ἐρευνοῦσε, τὸ ἐξήταζε μὲ περιέργεια, ἀνίχνευε κάθε πτυχή του, χωρὶς νὰ τὸ πιάνῃ. Ἔμενε διστακτικὸς γιατί φοβότανε πὼς θὰ καταστρέψῃ τὴν ἀγνότητά του. Καὶ ὁ Στέφανος, ὑλιστὴς αὐτός, γιὰ νὰ πεισθῇ, ἤθελε ἀποδείξεις.

—Ἔχεις σχέσεις μ' αὐτή; Θέλουμε σημάδια γιὰ νὰ τὸ πιστέψουμε.

Ἀνέσυρε κάποιες ἐπιστολὲς ὁ πρῶτος καὶ τὶς διάβαζε... Στὸ ὑστερόγραφο: «Σὲ φιλῶ». Ὁ ἄλλος τὸν πειράζει. Τοῦ λέει ὅτι εἶναι τὸ... ρετάλι τῆς Ἠπειρωτοπούλας. Γιὰ τὸ Γιῶργο ὅμως δὲν ἔχουν σημασία τοῦτα. Καθυστερεῖ νὰ πάρῃ γράμμα τῆς ἀγαπημένης του κι' αὐτὸ τὸν στενοχωρεῖ.

Ἂν τὴν γνωρίζαμε, θὰ τῆς συνιστούσαμε νὰ πυκνώσῃ τὴν ἀλληλογραφία της, γιατί κινδυνεύει νὰ ὑποστῇ καρδιοπάθεια τὸ παιδὶ ἀπὸ τὴν ἀναμονὴ εἰδήσεών της.

★

Τὴν νόμισε γνωστή του ὁ νέος. Ἐπίεζε τὴν μνήμη του νὰ τὴν θυμηθῇ. Τὴν κοίταζε ἐπίμονα, γιὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν θύμησί του. Καὶ ἡ πενηντάρα, ἔσιαζε μὲ φιλαρέσκεια τὰ μαλλιά της. Ἀπεσύρθη στὴ γωνία τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς πρωτευούσης καὶ γυαλίστηκε. Συμπλήρωσε τὸ ψιμμυθίωμά της μὲ λίγη πούδρα. Ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω της καὶ ἐπανῆλθε πάνοπλος γιὰ τὴν μάχη... Ὁ ἀρσενικὸς ἐπέμενε καὶ ἡ ἄλλη διέγραψε δυὸ - τρεῖς δεκάδες χρόνια κι' ἄρχισε νὰ... προδιαθέτῃ τὸν ἑαυτόν της γιὰ ἐρωτοτροπίες. Ἡ διάρκεια τῆς περιεργείας τοῦ νέου δὲν ὑπερέβη τὴν ὥρα. Ἀνεπόλησε ἐκείνη τὸ παρελθὸν της — παρελθὸν καλλονῆς ἐρωτιάρας. Κι' ἔκαμε μερικοὺς δηματισμούς, γιὰ ν' ἀκούσῃ κὰ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΩΤ. ΧΡΙΣΤΙΝΙΔΗΣ & Σ/ΙΑ Ε.Ε.

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 139, ΤΗΛ. 848 - 485
—ΑΘΗΝΑΙ—

★

Ἡ μεγαλύτερη Βιομηχανία Ἐπίπλων μὲ μεταλλικὲς βάσεις ἐν Ἑλλάδι

● ΔΙΑ ΟΙΚΙΕΣ
● ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ
● ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ
● ΙΑΤΡΕΙΑ
● ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ
● ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΑ

ΜΕΓΑΛΗ & ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Ποιότης ἀνωτέρα τῶν ἀντιστοίχων Εὐρωπαϊκῶν
Ὁμοίως μεγάλη ποικιλία ξυλίνων
● ΔΙ' ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΝ
ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ 848 - 485
ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΑΜΕΣΟΣ

7%

ΤΟΚΟΣ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΣ
ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΔΕΗ

ΔΡΧ. 1.000.020.000
ΡΗΤΡΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ

ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΑΙ: ΑΠΟ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967
ΕΓΓΡΑΦΑΙ: 17-24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967

ΚΙΚΗ ΔΑΦΑΛΙΑ
ΑΝΝΑ ΓΕΝΑΛΗ
BOUTIQUE
ΑΝΟΙΞΙΣ 1967

★ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΝΕΑΝΙΚΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ
★ TAILLEURS - ΜΠΛΟΥΖΕΣ - ΦΟΥΣΤΕΣ - ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ-ΜΑΝΤΗΛΙΑ-ΦΟΡΕΜΑΤΑ
★ ΟΛΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 22 ★ ΤΗΛΕΦ. 27 - 70

ὀνομάζομαι 124

Ἔχω διανύσει ἑκατομμύρια χιλιόμετρα. Ἐδοκιμάσθηκα σὲ ὅλα τὰ κλίματα. Κατενίκησα ὅλες τὶς δυσκολίες. Μοῦ ἀρέσουν οἱ μεγάλες διαδρομές.